

Baley Endre
 Rozsdafarkú hajnal

2012. április, vendégségben
 Utassyné Horváth Zsóknánál

Hajnali vendég
 Jóska íróasztalán:
 éber látomás.

Csukott ablakhoz
 veri apró szárnyait,
 nem lel kiutat.

Alig rózsázik
 odakint a pirkadat,
 egy újabb varázs.

Messze repülne,
 tollat hullatva nekem,
 új utat mutat.

Bámulom félve,
 csak tipeg, figyel egyre.
 Nem pillant szemünk.

Kinn a végtelen,
 benn reszketeg önmagam.
 Zakatol szívem.

Mintha azt várná,
 kezemben simogassam.
 Képpé meredünk.

Kezemet nyújtom.
 Mintha erre várt volna,
 ujjamra libben.

Hitetlenségem
 rozsdafarkú hajnalon:
 pillanatbéklyó.

Szállj, rozsdafarkú!
 Tolladból vers születik,
 lüktet ajkamon.

Behunyom szemem.
 Tengelytörő mozdulat,
 csöndkaszaboló.

Repülj messze,
 íróasztalmagányba
 zárva hajnalom!